

KONINKRIJK IN DE HOFSTAD

Achter deze monumentale gevel schuilen kamers die zo royaal zijn dat het de menselijke maat bijna te boven gaat. Dat vraagt om bewoners die XXL durven te denken, zonder blikken of blozen de muren roze of gitzwart verven en zonder aarzelen de suites vullen met hedendaagse kunst, design en antiek.

PRODUCTIE ROB JANSEN FOTOGRAFIE DENNIS BRANDSMA TEKST ROOS STALPERS

In de marmeren entree twee werken van Marlene Dumas, met daaronder een installatie van Maria Roosen van gekleurd glas. **LINKS** Het herenhuis dateert uit 1874. De architect keek bij het ontwerpen goed naar zijn voorgangers en combineerde elementen uit de renaissancebouwkunst met motieven uit het empire en de Lodewijk XIV- en Lodewijk XVI-stijl.

Niet alleen het drieluk van William Monk en de sculpturen Johan Tahon zijn eyecatchers in de voorkamer, ook het rijkgedecoreerde plafond mag gezien worden. Op tafel Seven van Jean-Marie Massaud voor B&B Italia een schaal van Sieger en bloemen van Menno Kroon. Hanglamp Nur van Artemide, stoelen van Saarinen (Knoll). **RECHTS** In de muziekkamer, waar een Lounge Chair van Charles en Ray Eames (Vitra) centraal staat opgesteld, is de muziekinstallatie van T+A voor Hans van groot belang. Hier beluistert hij zijn favoriete opera's met zicht op het schilderij van Volker Hüller.

‘Het huis mag dan veel kamers hebben,
het is geen stereotiep gezinshuis’

Boven fauteuil Beauty van Flexform met bijzettafel Loto van Maxalto (B&B Italia) hangt een werk in oplage van Armando.
LINKS De living is roze met een koele ondertoon, Calamine van Farrow & Ball. Die kleur maakte het verschil en zorgt dat de enorme living huiselijk voelt. Het royale bankstel (Flexform) met de salontafels van B&B Italia doen de rest.

‘Verrassing van Hans: na onze huwelijksreis bleken de keuken en eetkamer prachtig zwart behangen’

Op de eettafel van Piet Hein Eek een kandelaar van Studio Job en schenkan Grand Bernard van Scholten & Baijings met ridderspoor erin, die het zwart-witeffect doorbreekt. Aan tafel een selectie Dutch design: stoelen van Ineke Hans, Peter Traag en Piet Hein Eek. Kroonluchter Delphinium van Brand van Egmond, behang van Élitis. **LINKS** De Bulthaup-keuken met Gaggenau-ovens en kranen van Dornbracht is gitzwart. Net als barkruk Monster van Moooi. Hierdoor gaat de volle aandacht naar het fotowerk van Scheffens & Abbenes.

“Wat zullen de gasten het prachtig vinden,” zegt Hans nog weleens plagerig tegen me. Bijvoorbeeld wanneer ik een bos bloemen op tafel zet. Maar eigenlijk verwijst zijn gebbetje naar onze eerste kennismaking met dit Haagse herenhuis met metershoge plafonds, romig stucwerk en marmeren entree. Het werd bewoond door een kunsthandelaar, die de zonovergoten kamers had gevuld met kunst. Er kwam zo veel op me af, dat ik na afloop bijna niet kon bevatten wat ik allemaal had gezien. Dat was het moment waarop ik verbouwereerd uitbracht: ‘Wat zullen de gasten het prachtig vinden!’ Terwijl het hoofd van Marjet nog tolde, liet haar man Hans in gedachte de voorzetwanden en verlaagde plafonds al slopen. Over een ding waren ze het gloeiend eens: ze hadden hun huis gevonden.

VERBORGEN SCHATTE

Het herenhuis uit 1874 is zowel van binnen als van buiten een rijksmonument. De gehele gevelrij werd ontworpen door Herman Jan van den Brink, een wijnkoper die het tot hofarchitect van het aartsbisdom Utrecht schopte. Voor dit stadspaleis – bestaande uit twee gespiegelde grachtenpanden – koos hij een eclectische bouwstijl met een bonte mix aan motieven, ontleend aan de renaissance, het empire, Lodewijk XIV en Lodewijk XVI. Niet alleen de gevel is nog altijd een schoolvoorbeeld van het eclecticisme, ook het trapportaal en de geornamenteerde plafonds. Dat het een rijksmonument is, betekent wel dat alle ingrepen eerst door Monumentenzorg moeten worden geaccordeerd. Maar over de bureaucratische rompslomp hoor je Marjet niet klagen. Als historicus is ze juist buitengewoon nieuwsgierig naar de geschiedenis van het monument, dat ze samen tijdens een negen maanden durende verbouwing in oude luister herstelden. ‘Een fijne periode, waarin we ons het huis helemaal eigen maakten en ons lieten verrassen door de pareltjes die achter de loze voorzetwanden tevoorschijn kwamen. Ik zie me nog op de badkamervloer liggen, met mijn hoofd door een gat in de vloer. Zo kon ik net een glimp opvangen van het originele keukenplafond, dat verstopt zat boven een verlaagd plafond. Of ik, zo op mijn kop bungelend, kon beslissen of de werkklui dit plafond tevoorschijn moesten toveren? Natuurlijk, doen!’

RAVENZWART TRAPPENHUIS

In de negen jaar die zijn verstreken vonden ze voor elke kamer de juiste bestemming. ‘Het huis mag dan wel groot zijn, maar dat betekent gelukkig niet dat het een stereotiep gezinshuis met een zwik kinderkamers is. Aan de indeling hebben we weinig veranderd, er zijn maar twee wanden neergehaald.’ Op de begane grond heeft Marjet haar

kantoor en bevinden zich de garderobe, keuken en eetkamer. De eerste etage is een lichte woonkamer die overloopt in de muziekkamer; de plek waar operaliefhebber Hans in zijn Lounge Chair van Eames volledig opgaat in zijn favoriete aria’s. In de avonden vertrekken ze samen naar twee hoog; een verdieping met slaapkamer, kleedkamers en behaaglijke huisbibliotheek, die dankzij de haard uitnodigt om de dag door te nemen of nog even wat te lezen. Gasten nemen vervolgens de trap naar de bovenste verdieping, met logeerkamer en eigen badkamer, gym en waskamer. Het huis is in alle seizoenen heerlijk, in de winter maanden warm en gezellig en ’s zomers licht, koel en ruim. Dat is niet in de laatste plaats te danken aan het lef waarmee ze kunst, Dutch design, vintage, antiek en designklassiekers tegen een uitgesproken kleurenpalet hebben geplaatst. De immense woonkamer heeft een frêle bleekroze tint met een koele ondertoon, Calamine van Farrow & Ball. Het contrast kon niet groter zijn dan met het ravenzwart van het trappenhuis en de begane grond. ‘Een verrassing van Hans. Na terugkomst van onze huwelijksreis waren zijn domein – de keuken – en onze eetkamer prachtig behangen en gitzwart. Verder stond het huis vol met orchideeën van Menno Kroon. Ik wist niet wat ik zag.’

VETORECHT

Waar Marjet en Hans leven, daar is kunst. Dat geldt dus ook voor de badkamer en feitelijk elke andere kamer in huis. De vrijstaande objecten, installaties, fotografie, tekeningen en schilderijen komen er alleen in als ze beiden achter de aankoop staan. ‘Voor ons werkt dit wederzijdse veto recht perfect, want samen hebben we nog nooit een miskoop gedaan. Aanvankelijk werd ik hebbertig en onrustig van beurzen, maar dat kan ik nu helemaal loslaten. Er komen altijd wel weer nieuwe mooie werken voorbij. We hebben alles gekregen wat op onze wensenlijst stond. Een historisch herenhuis in de stad en dat vlakbij zee en duinen. Het voelt speciaal om een prachtig pand te bezitten, maar dat gevoel ervaar ik misschien nog wel sterker in onze tuin; een oase van rust, ontworpen door tuinarchitect Robert Broekema. We wilden een romantische tuin om in te wandelen. Niet met kronkelpaden, maar met een rechte belijning en toch verschillende plekken om te ontdekken. Missie geslaagd! Op zonnige dagen wonen we buiten. Dan ontbijten we in Parijse sferen onder de markiezen van ons kleine balkon. Vervolgens verkassen we in de loop van de ochtend naar de ligstoelen bij de vijver, lunchen aan de grote tuintafel en slenteren in de loop van de middag richting tuinhuis. Te warm? Dan is het heerlijk de krant lezen in de schaduwplekken onder de dakplataan. De avond sluiten we af bij het huis, waar we tot zonsondergang genieten van de laatste zonnestralen.’

BOVEN Bewoner Marjet bij schilderij Good Kitchen/Bad Kitchen van Toon Verhoef.

LINKS Het monumentale trappenhuis en de overloop werden zwart geschilderd; de ideale achtergrond voor de grafische werken, tekeningen en foto’s van onder anderen Rik Smits, Wouter van Riessen en Aat Veldhoen (geschenk van de kunstenaar).

In een antiekzaak in Singapore vonden Marjet en Hans het familieportret dat nu boven La Chaise van Charles en Ray Eames hangt (Vitra). De lamp boven het bed is van Ingo Maurer. **RECHTS** Het bad is van Philippe Starck (Duravit), de kranen van Dornbracht. De zwarte stoel is een Clay Chair van Maarten Baas.

Overall is plaats gemaakt voor kunst en design,
tot in de badkamer aan toe

De langgerekte vijver benadrukt de diepte van de tuin. Marjet noemt haar parkachtige wandel-tuin een zenachtige oase. Het tuinontwerp is van Robert Broekema. **LINKS** Op twee hoog ligt de huisbibliotheek die aanvoelt als een cocon, met voor de haard de Sinus Lounge Chair van Reinhold Adolf + Hans-Jürgen Schröpfer voor Cor. De antieke spiegel is van Anouk Beerents, de hanglamp van Ingo Maurer heet Floatation.